

itas tam late patebat, vt non solum in corpora ciuium verberibus saeuirent, sed ipsos etiam, sine iussu populi, vita priuarent: ea tamen, post leges Porciam atque Semproniam, tam angustis finibus circumscripta fuit, vt et verbera a tergis ciuium amouerentur, et de capite illorum non nisi iussu populi iudicaretur. De qua ciuium Romanorum libertate, aduersus nimium magistratum imperium legibus vallata, adcurate differuit Car. Siganus *Lib. I. de Ant. Iur. Ciu. Rom. c. 6.* Jam de criminibus cum vniuersus populus in comitiis centuriatis iudicaret, neque adeo, praeter populum, esset, ad quem prouocare liceret, aut a quo damnati supplicando veniam impetrandi spem haberent, nihil impedimento erat, quo minus sententiae statim exsecutioni mandarentur. In nullo autem crimine, nisi parricidii atque perduellionis, poena vltimi supplicii ciuibus Romanis irrogari poterat, cum in reliquis, etiam grauissimis, vel mulcta, vel aquae et ignis interdictio, legibus Cornelii maxime constituta, locum obtineret. Quod quidem argumentum, vt alios iam praetermittam, late exsecutus est Siganus *Lib. II. de Iudic. c. 26, seqq.* et *Lib. III. c. 16.* et, quod praecipue ad crimen parricidii adtinet, consulendus est Io. Franc. Ramos libro doctissimo, qui inscribitur: *Tribonianus, sive Errores Triboniani de poena parricidii. Lugd. Bat. 1728. 4.* Quaestionibus perpetuis autem constitutis; et si iudicia publica, iniussu populi, apud magistratum, cui quaestio obtigerat, cum consilio selectorum iudicium